

LEDER

Er reformationen overstået?

AF ANTON BECH BRAÜNER

Der er brug for en ny generation, der elsker evangeliet og opdager, at Bibelen er værdifuld og umistelig.

Inden året 2017 er overstået, kan vi sætte flag i lagkagen og fejre, at den evangeliske reformation fylder 500 år. Men er reformationen egentlig overstået?

Kirken i middelalderen havde behov for en seriøs åndelig reovering. Men skal vi i dag kun fejre reformationen som en historisk begivenhed, eller har vi også selv behov for en reformation?

Også i dag er kirkens udfordringer store. Det gælder ikke mindst i Vesten, hvor både sekularismen og islam har meldt sin ankomst. Men hvor udfordringerne for 500 år siden var i kirken, kommer de nye udfordringer delvist udefra. Det kunne få en til at overveje, om vi som evangeliske kristne ikke hellere skulle stå sammen med katolikkerne nu i stedet for at råbe "Hurra" for en begivenhed, der egentlig var en splittelse?

Det mente Det Lutherske Verdensforbund tilsyneladende, da de den 31. oktober 2016 havde

inviteret paven til Domkirken i Lund. Reformationen markerer en splittelse, og nu er det tid til forsoning, måtte man forstå. En besnærende tanke.

Ikke bare ordkløvier

Problemet er bare, at splittelsen ikke skyldes ordkløvier. Splittelsen er reel, fordi den katolske kirke har forladt evangeliet. Den katolske kirke har stadig brug for en reformation.

Den katolske kirke fordømmer fortsat enhver, der siger, at den retfærdiggørende tro ikke er andet end tillid til Guds nåde, som tilgiver synden for Kristi skyld.¹ Men vi kan ikke opgive vores reformatoriske arv uden at opgives evangeliet.

Jeg tror, vi kommer til at møde nogle katolikere på den nye jord. Jeg håber også, der i dag er katolske menigheder, der har fanget evangeliet. Men i så fald tror de noget andet, end den katol-

Det er selve evangelieforståelsen, der er på spil: at Gud retfærdiggør ugudelige ved troen alene på nåden alene i Kristus alene

ske kirke officielt lærer.

Den katolske kirke har ganske vist ændret stil. Konfrontationen er afløst af forsoning. Da Paven var i Lund, fik Martin Luther endda et par anerkendende ord med på vejen: ”Med begrebet ’troen alene’ minder han [Luther] os om, at Gud altid tager initiativet,”² sagde paven. Det lyder smukt, men egentlig er det uld i mund, og når man har uld i mund, er det som regel fårene, det går ud over.

Den katolske kirke benægter ikke nødvendigtvis, at Gud tager initiativet i retfærdiggørelsen. Men uenigheden går på, om retfærdiggørelsen skyldes et *samarbejde* eller *alene*, at Gud erklærer ugudelige retfærdige (Rom 4,4f). Sidstnævnte fordømmer den katolske kirke stadig.³

Det er selve evangelieforståelsen, der er på spil: at Gud retfærdiggør ugudelige ved troen alene på nåden alene i Kristus alene. Selvom det er meget sympatisk, at paven opfordrer til at lægge stridighederne bag sig, er det utidigt. Når den katolske kirke fordømmer den trosartikel, som kirken ifølge reformatorerne står og falder med, viser det, at den stadig er åndeligt faldefærdig. Det nytter ikke, at pletmale bygningen, når huset er ramt af skimmelsvamp.

Det var den samme Paulus, som sagde, at Gud ”gør den ugudelige retfærdig” ved tro (Rom 4,5), der påpegede, at ”om så vi selv eller en engel fra himlen forkyndte jer et andet evangelium end det, vi har forkyndt jer, forbandet være han” (Gal 1,8).

Evangeliet har ikke forandret sig. Derfor er Reformationen ikke overstået.

Tilbage til evangeliet og Bibelen

Men før vi begynder at tro, at reformationsfejring handler om at opremse den katolske kirkes dårligdomme, bør vi overveje, om vi selv har be-

hov for en reformation. Er reformationen overstået hos os?

Kaldet til reformation er *først* og fremmest et kald *tilbage til evangeliet*.

Ved reformationen genopdagede Luther, at ”evangeliet er Guds kraft til frelse for enhver, som tror” (Rom 1,16). Men hvis det bare var Luther, der genopdagede det, hjælper det ikke os. Vi må selv erkende Guds nåde i evangeliet.

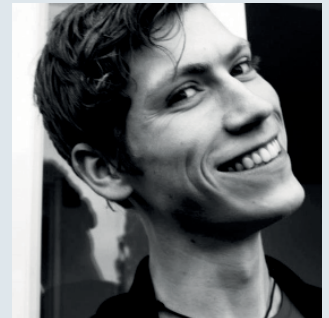
Evangeliet må genopdages af enhver generation, for Gud ønsker af ren kærlighed at frelse mennesker fra Helvede (2 Pet 3,9). Må reformationsåret blive et år, hvor evangeliets skønhed og dybde betager os, så der bliver reformation i vores liv. Vi må tilbage til evangeliet.

For det andet er kaldet til reformation et kald *tilbage til Bibelen*. Under slagordet ”tilbage til kilderne” genopdagede reformatorerne Guds Ord, og de satte det højere end traditioner og kirkelige institutioner. De masseproducerede Bibelen og læste den flittigt og opmærksomt.

Det var kærligheden til evangeliet og tilliden til Bibelen, der gav Luther kræfter til at stå op imod en samlet katolsk kirke. Det var kærligheden til evangeliet og tilliden til Bibelen, der gav os kristne ledere, der var ikke var optaget af anerkendelse, men var villige til at risikere alt.

I en tid, hvor konfliktskyhed hylles som tolerance, er der brug for kristne ledere, der er klar til at blive brændt på bålet, hvis det er det, der kræves for at stå fast på sandheden. Der er brug for kristne, der sætter Bibelen over traditioner og andre menneskelige opfindelser.

Der er brug for en ny generation, der elsker evangeliet og opdager, at Bibelen er værdifuld og umistelig. Der er brug for en kirke, der er mere optaget af kærligheden til evangeliet og tilliden til Bibelen end af sin egen selvopretholdelse. Der er brug for en reformation. ■



Anton Bech Bräuner

- 1 Tridentinerkoncilet, Canon 12
- 2 www.kristeligt-dagblad.dk/kirke-tro/pave-frans-anerkendte-luthers-indsats
- 3 Canon 9 – bekræftet af den nuværende pave: rorate-caeli.blogspot.com/2013/11/francis-writing-on-council-of-trent.html